

Pokrytectví jako hlavní politický nástroj a „program“ současné české vlády. Jan Keller bez cenzury

- CZ24 News | 13. června 2023

ČESKO: Keller bez cenzury: Jan Keller dnes píše o tom, jak se pokrytectví stalo hlavní politickým nástrojem a „programem“ současné české vlády.

V rozhodném tažení proti takzvaným dezinformacím, jež je všemožně podporováno z míst nejvyšších, se tak trochu zapomíná na jiný žánr, který je pro veřejný prostor snad ještě více toxický. Jedná se o celou škálu nejrůznějších projevů pokrytectví, které kupodivu zaznívají rovněž z míst nejvyšších.

Ryzí a nefalšované pokrytectví provází tuto vládu od samého počátku. Projevuje se programovým alibismem, se kterým jsou všechny problémy způsobené neschopností jejích členů vydávány za důsledek neschopnosti vlády minulé. Jako kdyby Andrej Babiš mohl za to, že ve vládě není jediný ekonom, anebo aspoň člověk, který by dokázal uvažovat jen trochu koncepčně.

Jako rozverný karneval pokrytectví působily prezidentské volby. Vládní politici všemožně podporovali především Petra Pavla, o němž zároveň prohlašovali, že není jejich kandidátem. Dadaistické představení vyvrcholilo tím, že nejhlasitější antikomunisté tak nějak přirozeně přešli do placených služeb bývalého rozvědčíka, který ve správný čas a na správném místě prohlédnul a nechal se převychovat.

Přebory v pokrytectví pokračovaly zveličováním úspěchů, jichž se prý dosáhlo během předsednictví Česka v Radě Evropské unie. Věří snad někdo, že by si v Bruselu ještě dnes vzpomněli, kdo předsedal Evropě před Švédskem? Podstatu našeho šestiměsíčního působení v čele Evropy shrnul na závěr sám ministr pro evropské záležitosti Mikołaj Bek, když prohlásil, že nyní, kdy už nemusíme hrát roli zprostředkovatele, můžeme konečně formulovat svá vlastní stanoviska.

Následovala dlouhodobě avizovaná důchodová reforma, která má tu zvláštnost, že není žádnou reformou. I naprostým laikům v oblasti financí typu Zbyňka Stanjury musí být přece jasné, že současné nastavení daní, struktura státních výdajů a neexistence promyšlené populační politiky nemohou vést k ničemu jinému než k dalšímu propadu a k ještě úpěnlivějšímu volání po skutečné důchodové reformě.

Přišel balíček úsporných opatření, jenž posunul pokrytectví o rovinu výše. Smyslem navrhovaného balíku není ozdravět ekonomiku, ale přelít peníze z ostatních rozpočtových kapitol do výdajů na zbrojení. Pokrytecké řeči o zajištění míru, když jsme prý už ve válce, a o nutnosti obrany, když nakupujeme útočné zbraně, se staly jakýmsi vládním folklórem. Mají zakrýt chmurnou skutečnost, že výsledek urputného zbrojení může být jen dvojitý – buď vyústí do velké války, anebo se rozplyne v neuvěřitelně neproduktivním mrhání prostředky.

Pikantní je, že postupující militarizace je doprovázena řečmi o vážných starostech o životní prostředí. Přitom pozitivní dopady střel s ochuzeným uranem na trvale udržitelný vývoj nebyly (alespoň prozatím) přesvědčivě prokázány.

Třešničkou na dortu pokrytectví servírovaném současnou vládou se nejnověji stalo vystoupení Petra Fialy na konferenci pořádané sdružením [2. ekonomická transformace](#). Premiér má jasnou představu,

„kam bychom se chtěli posunout – směrem k robustní, otevřené, znalostní ekonomice s vysokou přidanou hodnotou“. Což o to, cíl je to krásný a ušlechtilý. Před Petrem Fialou ho ostatně formuloval Andrej Babiš v publikaci nazvané „[O čem sním, když náhodou spím](#)“. Před Babišem o něm s nemenším zápallem mluvily při nástupech do funkcí snad všechny vlády České republiky.

Zvláštností Petra Fialy je, že tuto vizi v naprosto stejném znění opakuje v situaci, kdy hodlá krátit prostředky na vědu a výzkum o desátek obětovaný nákup zbraní. Opakuje ji v době, kdy se nedaří plnit elementární předpoklad znalostní ekonomiky v podobě umožnění absolventům základních škol studium na školách středních. Opakuje ji v době, kdy údajný úsporný balíček podvazuje možnosti ekonomického růstu a zadělává na další nárůst zadlužení státu. A opakuje ji v době, kdy se úplně jinde než v naší vládě rozhoduje o tom, kterým směrem a komu může být naše ekonomika otevřena.

Lidé už jsou zvyklí na ledacos, ale tak robustní pokrytectví, aby člověk pohledal.

AUTOR: Jan Keller

[ZDROJ](#)